

ASSOCIACIO DE PREMSA FORANA
Princesa, 24
07240 SANT JOAN

GALATZO

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

PUNYENT
(Galeares)

REVISTA MENSUAL
SETEMBRE 1990

ANY V
NÚM. 48

GALATZÓ

Publicació Mensual

Dipòsit legal: PM 431/86

La Vila, nº 25

07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:

Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Pere Barceló

Biel Frau

Bartomeu Moragues

Joan Martorell

Xesca Ramon

Miquel Mora

Conxa González

EQUIP DE

COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer

Margalida Horrach

Ernest Fuster

Antoni Garau

Onofre Martorell

Mª Angels Fernández

Xavier Barceló

Xavier Picó

Merxe Muñoz

Pep Toni Balaguer

Biel Pérez

Catalina Pont

Secció Esportiva:

Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Maria Matas

VENDA D'EXEMPLARS:

Supermercat Galatzó

Exemplar: 150 ptes.

Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX

Informacions Llevant

(Manacor)

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

Normes subsidiàries: un canvi que necessitàvem

L'exposició pública de l'avanç de planejament de les Normes Subsidiàries que hauran de substituir el Pla General d'Ordenació Urbana, ha estat notícia destacada en el mes d'agost.

Tothom és conscient de la importància d'unes Normes que qualifiquen el sòl i en regulen els usos permesos. D'una banda perquè cada persona es veu afectada de forma individual per més limitacions a l'hora de gestionar els seus terrenys. De l'altra, perquè la normativa urbanística determina el tipus de creixement del poble i configura la seva futura estructura física que, com sabem, repercuteix poderosament en la qualitat de vida, la salut, la vida cultural, la relació social,... de tota la comunitat.

Afortunadament, l'antiga idea de que la propietat era absoluta i que cadascú podia fer el que volgués amb les seves terres està en procés d'extinció i cada dia cobra força la necessitat d'acomodar els interessos individuals al benestar col·lectiu, de manera que la propietat ha guanyat una clara dimensió social. Cada cop és més evident que qualsevol actuació individual repercuteixi sobre el conjunt i, per tant, cal evitar que les accions irresponsables o desordenades portin a situacions catastròfiques.

Un dels aspectes que més criden l'atenció d'aquesta primera etapa de redacció de les Normes és la publicitat que s'ha donat als treballs elaborats i la transparència que ha caracteritzat tot el procés, i que contrasta fortament amb experiències anteriors. Des de la recollida d'informació fins a la publicació de l'avanç de planejament, tothom ha tengut ocasió de manifestar-se, i de fet han estat nombroses les aportacions que han contribuït a la redacció provisional.

No tan sols s'ha exposat tota la documentació durant el mes d'Agost, sino que es va celebrar un acte informatiu amb una explicació detallada per part dels tècnics redactors.

Una altra característica que s'ha de destacar és la previsió de que es concentri l'activitat constructora als nuclis de població ja consolidats històricament, Puigpunyent i Galilea, i que es limiti poderosament a la resta del terme municipal en un intent de protegir els espais naturals que, sortosament, encara conservam com a valuosíssim patrimoni.

Es tracta en definitiva de fer desaparèixer la sensació que es tenia amb el P.G.O.U. de que la major part del terme era urbanitzable i de que a tot arreu es podia edificar, i donar cobertura legal a la positiva idea de que hi ha espais que cal preservar totalment i d'altres en els que s'ha de limitar poderosament l'activitat constructora. Una idea més positiva encara si pensam en l'estat de degradació urbanística que caracteritza la zona costera de Mallorca, i en l'intent actual d'anar-la fent extensiva als municipis de l'interior de l'illa.

Ha costat molta feina arribar a disposar d'aquest avanç de planejament i encara ens resten algunes etapes per arribar a veure aprovades definitivament les Normes Subsidiàries. Esperem arribar-hi per bon camí amb la col·laboració de tothom. L'esforç val la pena perquè tots hi sortirem guanyant.

La portada d'aquest mes

Aquest dibuix d'en Pep Toni Balaguer podria ben bé ser una trista realitat en pocs mesos.

II Trobada de Balls Folklòrics

D. Francesc en el moment d'agrair el seu homenatge. Darrera ell, en Francesc Busquets i na Margalida Horrach que feren una inmillorable presentació d'aquesta II Trobada.

L'Agrupació d'Eivissa en el moment de fer entrega d'un record a n'en Guillem Ginard. Els seus vestits regionals i la jove edat dels seus components, feren les delícies del públic.

La bulla i l'alegria fou una clara mostra dels balls.

Flors des Salt donà bona mostra de la seva actuació

El passat 21 de Juliol tingué lloc al Poliesportiu Municipal la II Trobada de Balls Folklòrics organitzada per Flors des Salt. Enguany se comptà també amb la participació de sis agrupacions i seguint amb la tradició del programa de l'any passat se va fer un homenatge a una personalitat destacada dins l'ambient cultural local, i que va recaure en D. Francesc Llinàs.

Cridà l'atenció el que quan D. Francesc va finalitzar el seu, un poc llarg, discurs, els components de Sa Colla de Sant Rafel d'Eivissa s'eixecassin de les seves cadires i li fessin bambelletes.

Més tard, es tornaven aficar el públic dins la butxaca quan feren entrega al Director de Flors des Salt d'un record pel seu pas per Puigpunyent.

L'hora dels balls fou un poc llarga i hi va haver moments de malestar i preocupació per la manera com se movia el cadafal en el moment que s'hi feien els balls.

El fi de festa va correr a càrrec del grup Coanegra i que, per cert, la seva actuació fou més curta de lo normal pels mals modals i les males maneres d'alguna que

altre persona d'entre el públic.

Tal vegada, els organitzadors s'haurien de plantejar per l'any que vé la conveniència o no d'un grup musical una vegada acabats els balls.

EUNA ELECTRONICA G. Pujals

T.V. COLOR * VIDEOS * ELECTRODOMESTICOS

Servicio Asistencia Técnica

Camino Vecinal Son Rapinya, 83
Teléfono 2313 09

SON RAPINYA
Palma

Natura

De la mort del delfí llistat

Després d'haver llegit a la premsa que la tesis més acceptable de la mortaldat dels delfins va encaminada cap a una més que possible malaltia vírica, i descartada la teoria que responsabilitzava de tan catatròfic fet als residus radiactius i demés deixalles, fems en definitiva que corresponen a una societat mal encaminada, molts forem, i jo el primer, els que vam llevar-nos un pes del damunt. Ja no ens sentíem tan culpables de pertànyer a una societat malalta. En aquesta ocasió era la propia natura la qui, lamentablement, atemptava contra la vitalitat dels delfins llistats amb un vel letal que anava recorrent no només les costes balears, sino tota la Mediterrània, deixant al seu pas milers de delfins tocats de mort. El nostre egoisme ens va dur a pensar que en res erem responsables de tal catàstrofe natural, ja que res tenien a veure els nostres residus tòxics.

I efectivament així és. La nostra inocència és manifesta, mentre no es demostrí el contrari. En tant no s'aconsegueixi provar que és la contaminació marina la causant d'aquesta mortaldat, podem respirar tranquils.

I podem respirar tranquils durant tan temps com regeneri l'oxigen els arbres del nostre planeta, amb el permís de la capa d'ozó, manifestat en el moment que filtri la llum com cal perquè permeteixi als arbres de fer la fotosíntesis, això si no els prenem foc.

Però després de l'alè de inocència, cal, indiscutiblement, passar a un anàlisi seriós i coherent amb la situació originada per aquest, pareix que natural, succés.

Desde els primers dies de l'estival mes d'agost, els litorals illencs i demés mediterranis, s'han vestit de dol per a rebre els cossos tocats de mort, quan no morts, de desenes de delfins. Era l'inici d'una de les majors desgràcies ecològiques que ha viscut el Mediterrani. De tot d'una, les organitzacions ecologistes (G.O.B., Greenpeace), i altres particulars (Marineland, professors universitaris), van preocupar-se per la catàstrofe, recollint els exemplars morts o moribunds que s'anaven trobant cada dia a les nostres platges i costes, per analitzar-los i poder arribar a la causa mortífera que tan lamentable desgràcia provocava.

Però el fet més rellevant és la passivitat demostrada pels estaments oficials. Mentre uns alegaven que dins les seves competències no es trobava la de oferir ajuda als pocs desinteressats que realment demostraven una inquietut davant el tema, altres s'escoraven per les badisses, com vulgarment deim. Així la passivitat fou demostrada per Sanitat, pel Ministeri d'Agricultura i Pesca, per l'Institut Espanyol de Oceanografia, pel laboratori del Ministeri a Algete, etc., manifesten uns que la catàstrofe es realitzava molt lluny de la costa, altres que els seus tècnics i investigadors es trobaven de vacances, totes respostes absurdes que ens porten a afirmar la tal passivitat i a pensar seriosament amb les darreres paraules plasmades a la recient editorial d'una de les publicacions diàries de la nostra illa: «aunque, bien mirado, de todos es sabido que los delfines no votan».

D'un principi van anar escartejant-se diferents teories relatives a la mort dels cetacis, i el fantasma de la contaminació del Mare Nostrum fonamentava la majoria d'aquestes teories, algunes tan curioses com l'argumentada per una minoria que considerava a la contaminació acústica (renous de vaixells submarins i altres especimens similars) l'agent culpable del letal esdeveniment. Unes teories que alguns consideren sensacionalistes, i diuen que manipulants de la consciència humana pel simple motiu que ens feren els nostres sentiments més susceptibles. i jo afegiria que més naturals.

Afortunadament, i això pel simple fet de que encara no és prou tard per a rectificar, s'ha demostrat el sensacionalisme d'aquestes teories, i pareix ésser que el que ja molts consideraven es devia a un grau alarmant de contaminació marina, es deu a un simple agent natural contra el qual l'organisme dels delfins llistats haurà de fabricar alguna substància de autodefensa si no vol veure's en progressiva extinció.

Afortunadament, la mar encara és prou gran per a seguir perturbant la tranquil·litat de les seves profunditats, llançant-hi dins ella deixalles tòxiques quan no residus nuclears. Si no fos així, como ho fariem per desfer-nos dels fems produïts per les nostres fàbriques? La nostra

ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

**Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes**

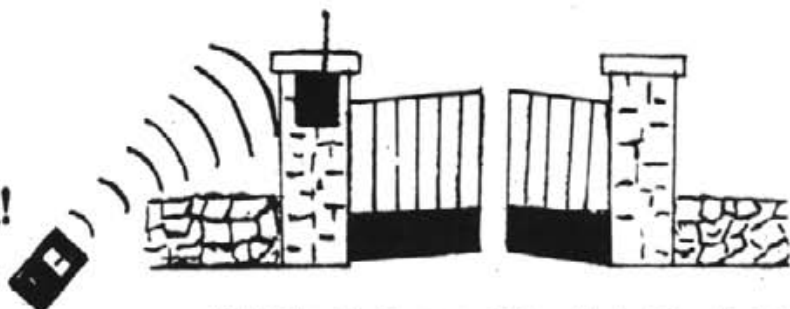
AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables

verjas

basculants

corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

societat materialista, i per tant, productiva, no ens permet de parar-nos a cercar una solució ecològica per a les escombraries, pel simple motiu que només ens permet de preocupar-nos per un fet: produir. Així, la nostra societat no permet parlar d'escrúpols quan un empresari es decideix a utilitzar la mar com a femater.

Així també, la grandesa de la mar és tal, que ens permet de deixar-hi dintre les xarxes ja inutilitzables per a pescar, baix risc de quedar-hi enganxats peixos i demes éssers vivents, troban-hi allà la seva tomba. I si algun ecologista, amb el pretext de ferir la nostra sensibilitat es preocupa de retirar aquestes velles xarxes, tant millor.

Afortunadament, encara podem seguir embrutant les nostres aigües, i cremant els nostres boscos, i fins i tot podem seguir engrandint el forat de la capa d'ozó, perquè si ja no ho poguessim fer, l'absurd de la nostra societat hauria tocat fons. Afortunadament encara podem destruir un poc més la nostra natura (encara que ja poc ens queda), perquè així encara ens podem adonar de l'autèntica situació i rectificar. Si ja no poguessim fer més destrossa, ja seria massa tard.

I si és veritat que aquesta vegada és un agent patògen natural el qui fa mal als delfins com si d'un SIDA per a cetacis es tractas, no és menys cert que aquestes teories titllades de sensacionalistes per uns pocs, poden haver perfectament encertat amb la cruel realitat. I si així no ha estat aquest cop, pot ésser-ho, per desgràcia, el següent. Perquè el que avui podien haver estat els delfins, ahir ho van ésser les tortugues, i abans d'ahir els óssos, les balenes i tants d'altres, animals en definitiva únics innocents de la nostra, que no seva, societat, i que tant els afecta. I demà... qui seran?

Tanta sort no fossin els grups ecologistes els encarregats de ferir-nos aquests sentiments que vull seguir catalogant de naturals. Perquè són precisament els animals els qui m'han demostrat tenir més intel·ligència natural que els humans. Al manco ells no me destrossen el meu hàbitat, a diferència meva que sí ho faig amb el seu.

Biel Frau

Notícies breus

Nou director a la revista

Amb l'esperit expressat a la «Normativa urgent de sistema electoral de la Revista Galatzó», i una vegada sorgida de la mateixa el nou Consell de Redacció, es celebrà d'entre aquests l'elecció del nou Director. Va ser així com per unanimitat se va elegir Antoni Betti per ocupar de bell nou aquest càrrec dins la REVISTA GALATZÓ.

Festa de Sant Agustí

Com cada any, el poble de Puigpunyent, el dia 28 d'agost, al sò de les xeremies i del retrò dels coets, acudeix a Ca les nostres Monges per a dir-lis que els apreciam i agraim la seva presència i la seva tasca a favor dels malalts, dels pobres, dels vellets i dels infants.

Missa, refresc i felicitacions són els actes senzills i sentits que fan l'horabaixa festiu del dia del Patró del Convent.

A Sor Maria, i Comunitat per a molts d'anys.

Començament del curs

Dia 17 de Setembre, ja des de les vuit i mitja del matí, els carrers del poble, tranquils fins ara, han reviscolat. Les veus dels al·lots, que carregats amb noves moxiles, la cara neta i perfumats amb colònia, es dirigien cap a l'escola han donat nova vida als carrers de Sa Travesia i Major. I és que l'escola torna a obrir les seves portes per acollir a mestres i alumnes, tots junts embarcats amb la tasca d'ensatar un curs novell.

Visita de l'Hereu de la Corona Britànica

El passat dia 8 d'Agost, ens sorprenia l'arribada al nostre poble del príncep Carles d'Anglaterra, que venia a passar convidat uns pocs dies de vacances a la nostra veïna possessió de Son Fortesa.

Darrera aquest tan especial convidat, tot un exèrcit de periodistes que cercava fer la que podria ser la foto de l'estiu. I així va ser com en sortiren unes quantes publicades a la premsa local i també a la nacional.

Aquesta visita i el que el nostre company Sebastià Terrassa sabés trobar el racó adequat, va fer possible que el nom de Puigpunyent estigués en boca de molta gent.

Eléctrica
GENOVART

Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas

Sebastià Terrassa

C/. Serral, 9
Tel. 61 43 98

07194 Puigpunyent

Festes de Puigpunyent

VETLLADA DE TEATRE

El dia de la Festa Major, dia 15 d'agost, a les 10'30 h. del vespre, amb molta expectació i una plaça abarrotada, el nostre jove grup teatral GALL DE FOC presentà l'obra original d'Assumpta González, titulada ESPECIALITAT EN HOMES.

Malgrat l'entusiasme dels actors, que cada vegada es van superant en la interpretació, els nostres artistes no convenceren plenament, tal volta en l'hora d'escollir l'obra per a representar.

No és el mateix actuar dins un recinte tancat, que a l'aire lliure i en un dia de festes.

És més que evident que el Grup GALL DE FOC, amb una direcció addient i una obra seleccionada que sigui interessant, ens donarà moltes vetllades agradables i rioleros.

Ens adherim al que va comentar el nostre poeta Victorià: «amb el vostre saber fer, heu fet creure a la gent que l'obra és millor del que és».

CONCURS DE DIBUIX

El dia 12 d'Agost, a les dotze del matí i a l'escola, es va dur a terme, una vegada més, el concurs de dibuix infantil i juvenil. L'assistència fou massiva (una seixantena d'al·lots) i la qualitat de les feines presentades important, ja que els organitzadors (Merxe, Goia i Diego Arango) es veren amb feines alhora de destriar els treballs premiats. Eren sis els que s'havien de triar i en aquesta edició foren: Cecília Gené, Héctor Picó, Miquel Marqués, Pep Ramon Díaz, Pep Tur i Ernest Fuster.

IV CAMPIONAT DE TRUC

Tot el mes d'Agost poguérem veure a Ca'n Domenge les partides de truc que es disputaven les parelles participants en aquest IV Campionat.

A continuació, exposam la relació de parelles participants amb el total de punts aconseguits: Rafel Matas i Antoni Sánchez, 24 punts; Jordi Vidal i Joan Betti, 24 punts; Joan Vidal i Sebastià Martorell, 18 punts; Tomeu Ginard i Toni Betti, 17 punts; Joan Ripoll i Onofre Vidal, 13 punts; Miquel Palmer i Pep Ramon, 11 punts; Tomeu Pujol i Joan Frau, 10 punts i Tomeu Llabrés i Miquel Mascaró, 7 punts.

BERBENES

Enguany hem gaudit de tres vespres per poder remenar tot es cos.

Mai havíem tingut tanta música (renou, com li diuen altres), i a demés bona.

Un d'aquests vespres, va ser dijous dia 16, on s'estrenà es grup local «SEMPRE N'HI HA UN QUE PASTURA», davant un públic entusiasmat.

Els altres grups eren «SUSIE Q» i «STELL». Actuaren dimarts dia 14, i com anècdota hi ha que destacar que va ésser es dia que més prest anàrem a jeure, (i no va ser perquè es grup ho fes malament, tot al contrari).

Sa guàrdia civil, arribades les 4'00 h. va decidir que tota sa bulla s'havia acabat.

Això va ocasionar més d'una protesta.

El dissabte dia 18; vingueren els grups «PA AMB OLI BAND» i «WALKAI PALMA», els quals tingueren molt d'èxit.

Qualsevol ho hagués dit que tocaven com es «FLAUTISTA DE HAMELIN», perquè es nostros peus estaven que ja no en volien més, però no ens podíem aturar.

Però era igual, teníem l'endemà per poder descanar i tenir es peus en remull.

CONCURS DE COQUES I MENJADA D'UNA VEDELLA

L'esperat acontèixement de les Festes Patronals fou, sens dubte, el del Concurs de coques, que pareix que de cada any va a més. Enguany, aquesta festa ja de per sí popular ha tengut un nou al·licient, el de què tot el poble compartís a una mateixa taula una vedella.

Enguany, el concurs de coques ha estat guanyat per na Teresa Roca i la «senyora» Marilena.

Des d'aquí, volem aprofitar també per donar l'enhorabona als cuiners, ja que per ser aquesta la primera vegada que es feia, saberen conjuntar perfectament quantitat amb qualitat. Enhorabona!!

FESTA INFANTIL

Començà sa festa infantil (que va ser dia 18) amb s'animació des grup «RETALLS».

Després de ballar i cantar amb ells, es nins encara tenien ganes i forces per fer carreres de sacs, i sense sacs, d'embutrar-se amb nata, enfilar-se a palos ensabonats, menjar pomes, i també xocolata amb els ulls tapats, guanyar molts de premis i juntar-se tots per fer una gran amollada de globus, junt amb es grup ES RACÓ que fou l'encarregat de tots es jocs.

CONCURS DE FOTOGRAFIA

Dia 14 a les 18'00 hores es va inaugurar es concurs de fotografia (organitzat p'es grup Es Racó).

Enguany cal destacar sa poca però bona participació, (tres concursants), i fer una cridada per l'any que ve.

Sa finalitat d'aquest concurs és que hagi molta gent amb ses seves càmeres disposada a recórrer es poble, fotografiant molts d'es racons preciosos que tenim; ja sigui dins o fora vila.

Retratar gent, arbres, roques, fonts, façanes, flors, carrers... és indiferent, el que volem és molta rivalidad.

¡Venga, teniu tot un any per preparar ses de l'any que ve!

FORA PERESA.

EXPOSICIÓ DE LLUMS ANTICS I ROBA ANTIGA

L'Associació de la 3ª Edat també volgué participar activament a les Festes Patronals amb una exposició de llums antics i algunes mostres de roba interior d'antany.

Foren setanta les peces que es mostraren: llum d'oli (o d'enclusa), quinqués, llumetes, de carbur, faroles de vaixell, de carretó, llumetes de cargol, canelobres, fanals per a les processons religioses, llums de carboners, anomenats festers...

Tot un èxit més dels nostres padrins als qui felicitem efusivament.

RECTIFICACIÓ DE LA INFORMACIÓ DE LES ACTIVITATS DE LA 3ª EDAT

Volém afegir que a l'excursió a Cala Ratjada, del 19-5-90, en el berenar de Vilafranca col·laborà juntament amb Mn. Mateu Bauçà, el puigpunyentí Bartomeu Ferrà Palmer, de Sa Casa Nova. Moltes gràcies, Tomeu.

ELS RENOUS

«El ruido se está destapando como uno de los peores males de nuestro tiempo. Nos vuelve locos, literalmente, provoca estrés, entorpece la comunicación, ocasiona problemas cardiovasculares, y por supuesto, sordera. Y es que no toda contaminación deja un tufillo en el aire. También se puede... CONTAMINAR EL OIDO.» (Natural Agost 90. Pàgs. 23/24/25).

Naturalment l'article esmentat fa referència a les grans ciutats i especialment a Madrid, ciutat que, com tots sabem, pateix de greus problemes circulatoris que ocasionen grans embossos i en conseqüència molts de renous.

En aquests moments, escrivint aquestes ratlles, el que es sent des de ca meua és el motor d'una moto allunyada, les veus de dos veïnats que parlen al carrer, el run-run sord de les TVs de les rodalies i, les esquelles de les ovelles que pasturen pel Casat Nou. Pens que no em puc queixar. De voler més silenci hauria de viure a un lloc aïllat en mig del camp, però més d'una vegada enyoraria aquests petits renous que en són símptoma de companyia humana. Ara bé, no es pot pretenir disfrutar del mateix grau de silenci (el silenci magnifica els petits renous) en el Planet que en el Serral, ni a son Bru com a n'es Pont, per raons òbvies, com no és el mateix viure al carrer de San Alonso (per posar un exemple) de Ciutat que a la Plaça Gomila.

Tot això ve a conte, perquè a la nostra localitat darrerament s'ha plantejat aquest problema, sobre tot pels veïnats de la zona d'es Pont, carrer de sa travessia, Major... qui són els que viuen al centre del poble o millor dit a la carretera principal pel que tenen avantatges (estan a prop de sa moguda, tenen més distraccions, disfruten d'un carrer més ample, poden aparcar-hi...) i naturalment desavantatges (hi ha més tràfic i en conseqüència pols, perills i renous).

Qui o què és el que ocasiona, bàsicament, aquesta molèstia? Adolescents motoritzats que es concentren al lloc més espaiós o que els ofereix qualche tipus de diversió: es Pont. (No només són els joves els que es veuen per allà, també els majors quan cercam una mica de distracció sabem a on acudir).

Fins aquí l'exposició breu d'un fet, però tot respon a unes causes i crec que són aquestes ses que s'ha d'analitzar.

Per què fan renou?:

- a) Perquè van en moto.
- b) Perquè truquen els motors
- c) Perquè passen un pic i l'altre pel mateix lloc.
- d) Perquè criden i si poden posen músiques a tot volum.

Tots hem estat joves i si feim un poc de memòria, per desgràcia moltes vegades oblidam el que ens convé, recordarem que qui més qui manco n'ha fet de bones... i per què?. Per què l'adolescència és l'època de la vida en què es produeixen grans canvis (els cossos canvien i l'esperit es transforma) els al·lots es preparen per afrontar-se i integrar-se dins el món dels adults i senten, com és natural en tot allò que sofreix una transformació una gran **inseguretat** que compensen amb un desig incontrolat d'**autoafirmació** i **llibertat** que es manifesta amb un **ànsia de poder** sobre les coses que tenen al seu abast (músiques, motos, màquines...) i **rebeldia** enfront la pressió dels majors.

Els no en són responsables de què els adults inventem aparells cada dia més... (entre altres coses renoures) i els s'hi posem a les mans.

Crec que són en primer lloc les famílies les que poden solucionar el problema, canalitzant les inquietuds dels seus fills cap a temes més constructius, educant en un esperit de respecte mutu, personalitzat en aquest cas pels veïnats i després les entitats (escolars, ajuntaments, associacions ciutadanes) que han d'aportar alternatives d'esbarjo i esplai per als joves i finalment la societat en general que ha de donar exemple de bona convivència i ciutadania.

Conxa González

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

Camp de golf a Son Pont? No, gracies

Fa algunes setmanes els mitjans de comunicació ens sorprenien amb una notícia que toca de prop el nostre poble. Es tracta del projecte de construcció d'un camp de golf a Son Pont. En realitat, es pretén fer alguna cosa més, ja que està previst construir un hotel i devers nou blocs d'apartaments amb una capacitat total per a unes 450 persones. I s'han d'afegir encara els edificis necessaris per a serveis (restaurants, botigues,...).

En total seria un inversió d'aproximadament 1.500 milions de pessetes que segurament suposarà beneficis sostanciosos per a determinades persones implicades en l'operació que, per cert, ja han muntat una intensa campanya de propaganda a favor de la construcció del camp de golf, intentant fer veure als veïnats de Puigpunyent que els aportarà incomptables beneficis, riqueses a rompre, prosperitat infinita, fama arreu del món,... quan la trista realitat és que només en treuran profit els promotors del projecte.

La gran magnitud de les obres i la previsible desvinculació de l'empresa constructora de l'ambient local són factors que dificultaran que la gent del poble sigui contractada per fer-hi feina. I quan tot estigui acabat, el personal necessari per mantenir en funcionament tot el complexe serà contractat amb el criteri d'aconseguir mà d'obra barata, sense mirar si procedeix de Puigpunyent o de qualsevol altra lloc. Per tant, els beneficis econòmics que puguin obtenir els puigpunyentins seran marges.

En canvi, l'execució d'aquest projecte representaria un conjunt important d'inconvenients per al poble i suposaria una sensible disminució de la qualitat de vida dels qui hi vivim. S'ha de tenir en compte que el consum d'aigua necessari per regar un camp de golf de 18 forats és l'equivalent al consum d'una població d'uns 8.000 habitants, és a dir, unes 12 vegades el que consumeix el nucli de Puigpunyent. Un consum abusiu que en poc temps faria davallar els nivells dels pous i eixugaria els aqüífers de la nostra vall, de manera que tendríem ben aviat problemes d'aigua potable a les nostres cases. Ni

SON PONT, així com és al Setembre de 1990.

tan sols en el cas improbable de que s'aconseguís que les aigües residuals de les fosses sèptiques de Puigpunyent es depurassen i s'emprassen per regar el camp de golf, no es solucionaria el problema ja que no s'aportaria per aquest sistema més que una petita part de l'aigua necessària. Aquest inconvenient tot sol té importància més que suficient com per rebutjar el projecte.

Però no és l'únic que es plantejaria. L'execució del projecte suposaria la humanització d'una zona idíl·lica i la seva progressiva degradació ecològica. L'impacte que produiria en el paisatge la construcció d'un hotel de 150 places a poca distància de les cases de Son Puig i de Son Pont seria espectacular. I els blocs d'apartaments que s'escamparien per tot el camp de golf rematarien la calamitat. Hem de tenir en compte que aquests tipus de projectes són en realitat urbanitzacions encobertes. Ja hem dit que el complexe disposaria d'unues 450 places, un número lleugerament inferior al que compta actualment el nucli urbà de Puigpunyent.

El que passa és que, si es presentàs un projecte per construir només les vivendes, no es podria aprovar ja

Ses Cotxeries

C/. MAJOR, 4 Tel. 614102

**FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA**

Puigpunyent

que la qualificació urbanística dels terrenys de Son Pont no ho permet. S'ha de desfressar de camp de golf per poder prosperar i aconseguir d'aquesta manera la qualificació «d'interès social». Un «interès social» difícil de justificar a una illa que ha vist com reculava la demanda turística i que pateix els promes derivats de l'excés de nombre de places hoteleres. Un «interès social» que ben pensat ens sona més a «interès particular» dels que participen en l'operació i esperen treure'n una bona tallada amparats en la curtor de mires d'una Administració Autònoma decidida a no deixar ni un racó de Mallorca sense urbanitzar.

Tots sabem que la carretera de Puigpunyent a Palma està en bones condicions amb relació a la moderada densitat del trànsit que suporta actualment i és, fins i tot, agradable a causa de l'abundant vegetació que l'enrevolta, sobretot dins el terme de Puigpunyent. Però el ràpid i espectacular increment de població que suposaria l'execució d'aquest projecte provocaria un increment en el trànsit que tendria repercussions negatives, augmentant el risc d'accidents i multiplicant els inconvenients per transitar tranquil·lament.

A nivell municipal és evident que suposaria el cobrament d'uns impostos que ajudarien a reforçar la seva economia, però no és manco cert que el nou nucli de població requeriria uns serveis que l'Ajuntament hauria d'aportar i nombrosos problemes que hauria de resoldre. D'altra banda, és clar que topa frontalment amb la política de l'actual Consistori, expresada en l'avanç de les Normes Subsidiàries, de concentrar l'activitat urbanitzadora en els nuclis de població consolidats històricament i de limitar-la poderosament a la resta del terme municipal. Es tracta, al cap i a la fi, d'una idea plena de sentit comú si volem preservar el més valuós patrimoni que tenim avui: els espais naturals del nostre municipi.

Nota ses timbes:

Aquest mes no surt la secció habitual de SES TIMBES perquè els seus redactors han tingut que sortir de viatge per motius de feina. Així i tot, vos demanam disculpes.

SON PONT, ¿així com serà al Setembre de 1991?

En resum, els que tenen interessos econòmics en aquest projecte intentaran vendre a la gent duros a quatre pessetes, però nosaltres no combregam amb rodes de molí i esperam que tothom s'ho pensi bé i també s'oposi a l'execució d'aquest desbarat que, desgraciadament, tendria conseqüències tant negatives com irreversibles.

Consell de redacció
Revista Galatzó

PICADISERA Y EXCAVACIONES

C.I.F. A/07-096805

Matas e Hijos, S. A.

TRANSPORTES

Tel. 26 59 77

C/. Montaña, 411 - 1.º B
Tels. 268186 - 661078 - 269691

SAN FRANCISCO
Es Pil-larí - Mallorca

**MUEBLES
BESTARD**

**MUEBLES
BESTARD**

Patronato Obrero, 24
07008 Palma de Mallorca
Teléfono 770814

LUIS MARTI

Personalitat geogràfica de Puigpunyent

A l'introducció a les Normes Subsidiàries del planatjament municipal, els seus autors ens han volgut sorprendre amb un esbós d'un estudi geogràfic, demogràfic i sociològic, que em propòs comentar en aquest i altres números dels mesos propers.

El terme municipal de Puigpunyent està caracteritzat per la vall que té com a eix central el llit frondós de Sa Riera i també el balcó a la mar del meravellós poble de Galilea.

Són fites importants el Puig de Galatzó, els Puntals, Na Fàtima, Na Bauçana, Sa Mola, que ens rodetjen com guardians i ens fan sentir la seva presència de roques, d'alzinars i de garrigues com un entorn tan necessari com el mateix aire que respiram.

Sa Riera mereix un comentari especial, precisament per ser la seva aigua, font de vida, de la vegetació frondosa, que com una serp ens condueix des d'El Salt de Són Fortesa fins a la mar i ens uneix a Ciutat. La seva presència recorda sempre als ciutadans que la muntanya de ponent també és part integrant del seu mitjà ecològic.

El Municipi de Puigpunyent té 41 Km², la major part dels quals és de muntanya amb vegetació pròpia, i un petit percentatge està dedicat al conreu, a l'hortalissa i als arbres fruitals o de secà.

La pluviositat és escassa, d'uns 626 m/m anuals, fet que condiciona el cabal de les nostres fons. Això vol dir que, abusar de l'aigua dels nostres aqüífers pot ser perillós. Xuclar de les venes d'aigua, sobre tot de les que estan en la vessant més baixa del poble, suposa anar secant les que es nutreixen de la muntanya.

En relació a la temperatura mitja anual podem dir que és benigna, atemperada per la Serra de Tramontana, que ens resguarda dels vents del Nord.

La vegetació és la comú a tota la zona de muntanya de Mallorca, exceptuant la de la ribera de Sa Riera. Tenim aquí un conjunt d'arbres que a pocs altres llocs de l'Illa els podem trobar, com són el poll, el plataner o plater, l'om, el felix, el reure... D'ells en som depositaris i creim que com a fills del poble (tant naturals com adoptius) tenim dret a defensar la nostra mare terra.

Ens escarrufa pensar que ens puguin canviar la geografia o l'ecologia del poble.

A principi d'aquest segle i en els anys anteriors, tenint encara la propietat privada un sentit medieval, complia una funció social per al poble més adient que l'actual. Els veïns podien anar a tallar llenya, a caçar torts, a pellucar, a cercar esclatasangs; podien fer excursions per tot el terme, recollir aigua mineral de les nombroses fonts naturals sense trobar per tot el fàstic del «prohibit el pas» «propietat privada» que fa de la propietat un poder absolut sense tenir en compte el mediambient que

és de tots i ningú s'el pot apropiari amb exclusivitat.

No podem consentir que per especulacions econòmiques ens canviïn el nostre patrimoni ecològic sense contar amb el consentiment dels qui són fills d'aquesta mare terra.

Pere Barceló

El per què de les Normes Subsidiàries

Les normes subsidiàries són una ajuda per a poder desenrotllar i atendre, d'una manera ordenada, el creixement urbanístic d'un municipi. En el cas del nostre, disposavem d'un Pla General d'Ordenació Urbana que datava de desembre de 1979, que a hores d'ara havia, entre altres coses, quedat desferrat.

Entre els principals motius que aconsellaven la substitució de l'esmentat Pla General cal destacar:

- 1.- No estava adequat a les necessitats dels veïns, ni pel que fa a la capacitat de gestió de l'ajuntament.
- 2.- Les previsions de creixement de la població eren absolutament fora de mida. En deu anys aquesta s'havia de multiplicar per trenta.
- 3.- En quan als carrers, la previsió i nova creació dels mateixos, estaven en desmesura en relació amb els moviments que es produeixen o es poden produir en el futur.
- 4.- Un excés d'espais lliures, que no obeeixen a cap justificació.
- 5.- I en definitiva plantejat al marge d'unes condicions mínimes de preservació del medi natural i amb una falta manifesta de transparència i informació cap als veïnats.

Avui, després de deu anys, s'han produït tants canvis socials, que han incidit encara més en deixar desvirtuat un Pla General, que ja de per si mateix ho havia estat.

En la redacció de les noves normes s'ha partit del fonament de la participació i informació dels habitants del municipi. Per això, i com a pas inicial, es varen recollir les queixes i al mateix temps les suggerències de persones qualificades. Posteriorment un equip de tècnics va confeccionar la informació urbanística prèvia, per després redactar el que seria l'avanç de les normes subsidiàries.

Aquest avanç va ésser exposat un mes a informació pública. Mes durant el que es recolliren esmenes de caràcter general. Ara en aquests moments s'està modificant en relació a les esmenes presentades i que naturalment es creuen oportunes. Pasaran posteriorment a ésser aprovades inicialment i després d'un altre mes d'informació pública i recollida d'esmenes, aquesta vegada amb caràcter més particular, serà aprovat provisionalment i entrarà en vigència juntament amb l'anterior Pla General fins que amb un plaç de sis mesos la Comissió Provincial d'Urbanisme les aprovi definitivament.

Ginkama '90

Per si no ho coneixeu, al jove que ll estan tirant un litre de llet damunt, és en Blai Vidal.

El dissabte dia 15 tingué lloc a Puigpunyent i Galilea un espectacular Ginkama que començà a les 8'30 h. del matí i acabà a les 22'30 h. del vespre. Per primera vegada al nostre terme, dos grups, Terra Alta de Galilea i el Grup S'Arbre de Puigpunyent, unien les seves forces i organitzaven simbòlicament aquest Ginkama en un clar exemple d'amistat i bona col.laboració entre els dos pobles.

Hi participaren un total de sis grups, formats per tres persones, i que tenien uns noms tan curiosos com els de: «Los tjuanas», «Les A.L.X.», «Els Insumisionistes», «El Pelotón chiflado», «ELS Esperdenyés» i «Els Siurells».

Finalment, varen guanyar el Ginkama «Els Insumisionistes» format per n'Elsa Muñoz, en Pep Toni Balaguer i en Xisco Morey.

Tan sols lamentar una desgràcia, la de na Mª Antònia que al començament del Ginkama a Galilea tingué un mareig amb la bicicleta i va caure. Afortunadament, el mateix vespre ja feia una prova del Ginkama consistent en ballar.

Fent proves tan atrevides com la de vestir a un home, en aquest cas en Xisco des Pont, de dansarina, els «Insumisionistes» se feren amb el Ginkama.

Aquests dos joves fóren capassos de portar un bidet al control.

Els germans Morey quedaren «enmerdats» d'ous i farina a una improvisada batalla campal entre els grups participants.

Carta al Director

Senyor Director:

Li pregam tengui l'amabilitat d'incloure al pròxim número de la revista que vosté dirigeix les següents línies:

Volem fer un comentari i a la vegada expressar una queixa pel que nosaltres consideram parcialitat en els articles que escriu i firma el senyor Antoni Betti. Són ja un parell els números de la seva revista als quals, bé en editorial, bé en articles diversos, es fa referència al Grup Municipal que representa la nostra agrupació. Nosaltres respectam totalment el dret que tenen els veïns d'esser informats de totes les activitats dels grups polítics, emperò de TOTS els grups i no, d'una forma parcial, tan sols del socialista.

Creim que el senyor Betti no s'informa abans d'escriure els seus articles, la qual cosa consideram fonamental per una persona que utilitza un medi de comunicació per expressar els seus punts de vista, i més si són de caire polític. Al darrer número de «Galatzó» hi ha un comentari del senyor Betti que confirma el que hem exposat anteriorment: Sap el senyor Betti quan el nostre grup va rebre els pressuposts per a 1990?. Es va assabentar el senyor Betti de l'acord que es prengué per la celebració del segon ple sobre aquest tema i per què no es celebrà a la data acordada?. Si s'hagués informat degudament, hauria pogut informar de forma correcta en lloc de crear confusió entre els lectors de la revista «Galatzó».

Nosaltres demanam un màxim de serietat, imparcialitat i objectivitat a la informació, i el senyor Betti fa exactament el contrari en els articles que fan referència a la nostra agrupació.

Aquesta crítica no va de cap manera dirigida a la revista «Galatzó», ni a cap de les persones que formen part del Consell de Redacció, ni a col·laboradors d'aquesta. Aquestes línies són, fonamentalment, per a demanar neutralitat política, ja que els articles a què feim referència semblen més l'inici d'una pre-campanya dirigida contra l'Agrupació Socialista de Puigpunyent i Galilea que altra cosa. I això, senyor director, no ens sembla acceptable.

No volem crear cap tipus de polèmica a través de la revista «Galatzó». No és el nostre estil. I per això renunciem des d'aquest moment a polemitzar sobre aquest

tema; la qual cosa no vol dir que ens quedem callats en cas de que siguem atacats, com en aquest moment succeeix.

Sens més, el saluden atentament,

Josep Maria Pérez Fontirroig
Agrupació Socialista de Puigpunyent i Galilea

En relació a la carta al director remesa per l'Agrupació Socialista i que es publica en aquest número, el Consell de Redacció es veu en la necessitat de puntualitzar determinats aspectes que podrien desvirtuar la realitat de la revista i crear confusió en els nostres lectors.

A cada número de la revista s'inclou una nota que no necessita comentaris: «Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors». Però pel que fa als editorials, considerats tendenciosos en l'esmentada carta al director, la qüestió és diferent. L'editorial és l'expressió de les idees i opinions de la revista en general i, per tant, n'és responsable el Consell de Redacció. I en el nostre cas ho és fins al punt de què només es publica un editorial quan ha obtingut l'aprovació unànime de TOTS els membres del Consell de Redacció.

Naturalment entre els principis que aplicam en l'elaboració dels editorials hi figuren un respecte escrupolós a l'honor de persones i associacions, una fidelitat absoluta a la veritat i una total imparcialitat respecte de les diferents opcions polítiques. Tot això sense renunciar a defensar i difondre els nostres ideals i expressar lliurement les nostres idees. Estam convençuts de què ambdues coses són perfectament compatibles i de què en els editorials d'aquesta darrera etapa de la revista ho hem aconseguit plenament. Tenim consciència clara de no haver fet parts i quarts, d'haver expressat unes opinions lliures de sectarismes i de no haver donat un tractament injust a l'Agrupació Socialista. En conseqüència, rebutjam totalment les seves crítiques dirigides als darrers editorials de la revista.

Consell de Redacció

Panaderia - Pastisseria

Vidal

David Palacios

ELABORACIÓ PRÒPIA

SERVEI A CALVIA I STA. PONSA

PUIGPUNYENT - C/. Travesia, 26 - Tel. 61 42 05

BAR - RESTAURANT

PLA DE SA SINIA

Servei de:

NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

Crítica a la crítica

L'arribada a les meves mans de la Carta al Director del PSOE local, signada pel Sr. Pérez, queixant-se de la parcialitat i manco de documentació dels meus articles a l'hora d'informar als lectors de la REVISTA GALATZO, m'ha fet pensar i n'he tret les següents conclusions:

1-La crítica o anàlisi crític és una obligació de tota persona dedicada a la tasca informativa, un dret de tothom i no just un monopoli dels partits de l'oposició, com sembla més la idea del PSOE local.

No tan sols no es té aquest monopoli, sinó que ell mateix i la seva actuació a l'Ajuntament pot ser objecte d'anàlisi crític.

2-És lamentable que mitja Carta estigui dedicada a dir que la informació del Ple del Pressuposts sigui incorrecta i no ens digui la seva versió dels fets. Aquest silenci me confirma que no hi ha cap tipus d'explicació als fets exposats o bé que la realitat encara és més impresentable i, dir-la, seria tirar-se damunt.

3-He de reconèixer que puc haver mancat d'objectivitat a qualque escrit publicat a la Revista, però mai això pot haver perjudicat la imatge del PSOE local, més bé al contrari.

Efectivament, moltes de vegades he xerrat malament de la gestió municipal del grup majoritari (Brutor al cementiri -nº 33-, Mala olor a Sa Riera -nº 37-, Inadequació de la Plaça de S'Ajuntament com a lloc de festes -nº 37-, Lentitud en la tramitació d'expedients disciplinaris en matèria urbanística -nº 37-, Carrers i voreres brutes -nº 40-, Destrossa de l'asfalt dels carrers -nº 46-) però mai he profunditzat el tema fins el punt d'analitzar la part de culpa que en tot això hi haguí pogut tenir el PSOE local.

4-No vull pensar ni per un moment, que el model d'informació objectiva i documentada que propugna el Sr. Pérez sigui aquell article, amb foto i sense signar publicat en aquesta Revista, per cert en temps de pre-campanya electoral, i que parlava «D'un homo fener».

5-Me fa sentir satisfet que, des de la publicació del reportatge objecte d'anàlisi, tots els regidors del PSOE local estiguin acudint puntualment al Plens municipals. Això vol dir que la feina ha servit per qualque cosa. Tal

vegada, aquests regidors haurien d'aprendre a fer-ho així per millorar la gestió municipal del grup majoritari.

Per acabar, voldria que tothom compregués que xerrar de la vida política d'un petit poble, dir la veritat i tenir a tothom content, és gairebé impossible. Som ben conscient d'això i, per tant, he renunciat des del primer moment a tenir tothom content però mai renunciaré a cercar i dir la veritat tal i com jo la sent.

Antoni Betti.

Notes de Societat

DEFUNCIO

El passat dia 30 d'Agost deixà d'estar entre noltros na Catalina Martorell Bauzá. Tenia 78 anys.

NAIXAMENTS

El pasat 31 de Juliol en José Antonio Sánchez Mas i na Margalida Torres Salom foren pares d'una nina. Se nom Catalina i pesà al nèixer 3'350 Kg.

El passat dia 5 de Setembre en Baltasar Alomar Bauzá i na Maria Rocio Cano Sánchez foren pares d'una nina. De nom li posaren Marina i pesà al nèixer 3'500 Kg.

MARGEDOR

feines de pedra

(*marges, forros de casa, enllosats...*)

tf.- 61 41 14

c/ es trast n-1

miquel betti moragues

ESports

Bàsquet

A la temporada 90/91 el C.B.G. Puigpunyent presentarà en competició a dos equips, tot dos de la categoria Senior (masculí i femení) i la possibilitat, malgrat que aquesta sigui escassa, d'un mini-femení.

Al moment de redactar aquesta crònica encara no estaven completades les plantilles, per la qual cosa no hem pogut oferir una relació de les mateixes (ho farem a la propera edició). Així també, tampoc s'havia confeccionat el calendari, pel que no sabem l'inici de cada competició.

Desitjam molta sort en l'inici de la temporada als dos equips.

Futbol

La lliga de 2ª Regional va començar el passat dia 9 de Setembre amb la participació, una temporada més, del nostre equip, si bé a finals de la campanya anterior se va temer per la seva continuïtat. Una vegada que s'aconseguien un nombre suficient de jugadors per afrontar aquesta lliga, se va decidir inscriure-se a ella.

La pre-temporada se va iniciar a principis d'Agost amb entrenaments dedicats, sobretot, a la posada a punt físicament per a posteriorment passar a la part tècnica i disputa de partits amistosos. D'aquesta manera, s'intentava acoplar els nous fitxatges a l'equip i aconseguir una posada a punt ideal per iniciar la competició.

Els entrenaments foren dirigits conjuntament per en Pedro Martorell, en Miquel Ramon i Antoni Perruccia. Des del bàquet ho fa en Pedro.

Així idò, al llegir aquesta crònica ja haurà donat voltes el baló pel nostre camp, començant d'aquesta manera una nova temporada amb uns mínims de superar les anteriors, la qual cosa esperam i desitjam tots el seguidors i el poble en general.

Relació de la plantilla: De la passada temporada renovaren la fitxa, en B. Martorell, M. Ramon, S. Ramon, B. Garau, D. Valero, F. Morey, D. Adrover, A. Betti, J. Vidal, G. Ferrà, i J.L. Cano.

Els nous fitxatges són: en F. Bustos, J. Capó, B. Canaves, J. Llompарт, J. Guerra, i V. Fiol.

Queda pendent de fitxar en B. Sureda si se recupera o no d'una lesió, i en B. Morey per altres motius.

Han causat baixa: G. Marqués, G. Bauzá, M. Somoza, B. Suau, M. Moraques i en Koke.

Calendari 2ª Regional. Temporada 1990/91

9 Setembre - 20 Enero

Cénova - Santa Eugenia
Port Sóller - S. Sardina
Porreras - Lluçmajor
Cide - PUIGPUNYENT
J. Buñola - Ferriolense
Montaura - Algaida
S'Horta - P.D.N. Tesa
Mariense - Valldemosa At.
P. Calvià - Santa Maria

16 Setembre - 27 Enero

Sta. Eugenia - P. Calvià
Son Sardina - Génova
Lluçmajor - Puerto Sóller
PUIGPUNYENT - Porreras
Ferriolense - Cide
Algaida - Juv. Buñola
P.D.N. Tesa - Montaura
Valldemosa At. - S'Horta
Sta. Maria - Mariense

23 Setembre - 3 Febrero

Sta. Eugenia - S. Sardina
Génova - Lluçmajor
Pto. Sóller - PUIGPUNYENT
Porreras - Ferriolense
Cide - Algaida
Juv. Buñola - P.D.N. Tesa
Montaura - Valldemosa At.
S'Horta - Santa Maria
P. Calvià - Mariense

30 Setembre - 10 Febrero

Son Sardina - P. Calvià
Lluçmajor - Sta. Eugenia
PUIGPUNYENT - Génova
Ferriolense - Port Sóller
Algaida - Porreras
P.D.N. Tesa - Cide
Valldemosa At. - J. Buñola
Sta. Maria - Montaura
Mariense - S'Horta

7 Octubre - 24 Febrero

S. Sardina - Lluçmajor
S. Eugenia - PUIGPUNYENT
Génova - Ferriolense
Port Sóller - Algaida
Porreras - P.D.N. Tesa
Cide - Valldemosa At.
Juv. Buñola - Sta. Maria
Montaura - Mariense
P. Calvià - S'Horta

14 Octubre - 3 Marzo

Lluçmajor - P. Calvià
PUIGPUNYENT - S. Sardina
Ferriolense - Sta. Eugenia
Algaida - Génova
P.D.N. Tesa - Port Sóller
Valldemosa At. - Porreras
Santa Maria - Cide
Mariense - Juv. Buñola
S'Horta - Montaura

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

Plaza Pio XII
Tel. 614187

GALILEA

FERRERIA

TONI HOMAR

Camí son forteza s/n

PUIGPUNYENT tf.- 61 41 14

21 Octubre - 10 Marzo
Llucmajor-PUIGPUNYENT
S. Sardina - Ferriolense
Sta. Eugenia - Algaida
Génova - P.D.N. Tesa
P.Sóller - Valldemosa At.
Porreras - Santa Maria
Cide - Mariense
Juv. Buñola - S'Horta
P. Calvià - Montaura

28 Octubre - 17 Marzo
PUIGPUNYENT-P. Calvià
Ferriolense - Llucmajor
Algaida - Son Sardina
P.D.N. Tesa - S. Eugenia
Valldemosa At. - Génova
Sta. Maria - Port Sóller
Mariense - Porreras
S'Horta - Cide
Montaura - Juv. Buñola

4 Nobre. - 24 Marzo
PUIGPUNYENT - Ferriolense
Llucmajor - Algaida
S. Sardina - P.D.N. Tesa
S.Eugenia-Valldemosa At.
Génova - Santa Maria
Port Sóller - Mariense
Porreras - S'Horta
Cide - Montaura
P. Calvià - Juv. Buñola

18 Nobre. - 7 Abril
Ferriolense - P. Calvià
Algaida - PUIGPUNYENT
P.D.N. Tesa - Llucmajor
Valldemosa At. - S.Sardina
Sta. Maria - Sta. Eugenia
Mariense - Génova
S'Horta - Port Sóller
Montaura - Porreras
Juv. Buñola - Cide

25 Nobre. - 14 Abril
Ferriolense - Algaida
PUIGPUNYENT - P.D.N. Tesa
Llucmajor - Valldemosa At.
Son Sardina - Sta. Maria
Sta. Eugenia - Mariense
Génova - S'Horta
Port Sóller - Montaura
Porreras - Juv. Buñola
P. Calvià - Cide

2 Dicbre. - 21 Abril
Algaida - P. Calvià
P.D.N. Tesa - Ferriolense
Valldemosa At. - PUIGPUNYENT
Sta. Maria - Llucmajor

Mariense - Son Sardina
S'Horta - Sta. Eugenia
Montaura - Génova
Juv. Buñola - Port Sóller
Cide - Porreras

9 Dicbre. - 28 Abril
Algaida - P.D.N. Tesa
Ferriolense-Valldemosa At.
PUIGPUNYENT-S. Maria
Llucmajor - Mariense
Son Sardina - S'Horta
Sta. Eugenia - Montaura
Génova - Juv. Buñola
Port Sóller - Cide
P. Calvià - Porreras

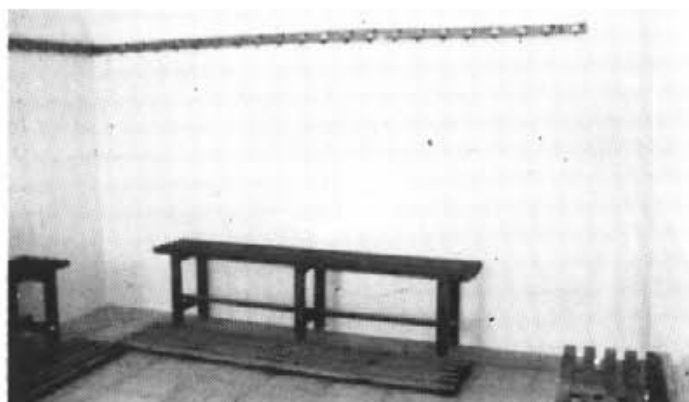
16 Dicbre. - 5 Mayo
P.D.N. Tesa - P. Calvià
Valldemosa At. - Algaida
Sta. Maria - Ferriolense
Mariense-PUIGPUNYENT
S'Horta - Llucmajor
Montaura - Son Sardina
Juv. Buñola - Sta. Eugenia
Cide - Génova
Porreras - Port Sóller

23 Dicbre. - 12 Mayo
P.D.N. Tesa - Valldemosa At.
Algaida - Sta. Maria
Ferriolense - Mariense
PUIGPUNYENT - S'Horta
Llucmajor - Montaura
Son Sardina - Juv. Buñola
Sta. Eugenia - Cide
Génova - Porreras
P. Calvià - Port Sóller

6 Enero - 19 Mayo
P. Calvià - Valldemosa At.
Sta. Maria - P.D.N. Tesa
Mariense - Algaida
S'Horta - Ferriolense
Montaura-PUIGPUNYENT
J. Buñola - Llucmajor
Cide - Son Sardina
Porreras - Sta. Eugenia
Port Sóller - Génova

13 Enero - 26 Mayo
Valldemosa At.-S. Maria
P.D.N. Tesa - Mariense
Algaida - S'Horta
Ferriolense - Montaura
PUIGPUNYENT-J. Buñola
Llucmajor - Cide
Son Sardina - Porreras
Sta. Eugenia - Port Sóller
Génova - P. Calvià

Millores al vestuari del poliesportiu

Efectivament, tenim que ressaltar les millores que s'acaben de fer als vestuaris del Poliesportiu i que han estat: l'enrajolat parcial de les parets, així com també s'ha fet enterra de les dutxes de dos dels tres vestuaris que hi ha al Poliesportiu.

En definitiva, unes millores que eren necessàries per una major Higiene; així idò els vestuaris de cada vegada millor.

Autocross - 1990

De cada any, aquí al nostre poble, aquesta modalitat esportiva reneix amb més força. Cotxes vells, motors trucats, pilots aficionats, espectadors, pols i renou (sense oblidar-nos de la presència del sol), es concentraren aquestes passades festes al circuit de Sa Vela.

De la carrera d'aquest any, només cal destacar la gran igualtat existent entre els cotxes corredors, a més del gran nombre de participants.

Per a la mànega final foren 8 els cotxes que van aconseguir classificar-se, i les posicions després d'aquesta darrera mànega quedaran així:

- 1º.- Guillem Morey, amb Renault R-S
- 2º.- Pep Morey, amb Renault R-8
- 3º.- J. Lluís Cano, amb Alfa Romeo
- 4º.- Antoni Ramon, amb Simca 1200
- 5º.- Xisco Morey, amb Renault R-12
- 6º.- Joan Bauzá, amb Seat 127
- 7º.- Sito, amb Seat 127
- 8º.- Pau Giménez, amb Seat 127

SUPERMERCAT

GALATZÓ

**CARNICERIA, CHARCUTERIA
i MERCERIA**

Tel. 61 43 15 - **SERVICI A DÒMIL**

Un dia amb la «Cadena Ser»

Antoni Betti i en Biel Frau representant a la REVISTA GALATZÓ obren el programa amb una tertúlia.

Na Mª Teresa i Antoni Mora del GRUP S'ARBRE parlaren de les inquietuds culturals dels joves al poble. I dins l'apartat «El aperitivo», els pintors Merxe Muñoz i Jhon Ulbritch comentaren les seves obres.

A l'apartat «Agrupación folklórica», en Guillem Ginard i en Rafel Ramon parlaren de FLORS DES SALT.

En Joan Betti obrí la segona part del programa representant al Consistori. Don Francesc Llinàs va comentar l'important i difícil tasca de ser historiador local. A «La hora del baño» va intervenir el nostre batle Antoni Arbona.

«La cena», fou comentada per na Bàrbara Seguí.

El programa «Mallorca hoy por hoy», que s'emet setmanalment per Ràdio Mallorca, ens va visitar el passat 31 d'Agost amb la intenció de dedicar el seu espai als pobles de Puigpunyent i Galilea. Tres professionals de la ràdio van traslladar-se amb un estudi mòvil fins al bar «Es Pont», on van recalar tot el material tècnic necessari per oferir un programa que es va dividir en dues parts: una matinal i l'altre ja l'horabaixa.

Des d'aquí un aplaudiment en aquestes iniciatives culturals, sorgides d'un mitjà de comunicació, que aconsegueixen fer una tasca d'apropament entre tots els pobles de Mallorca, amb una única crítica: un programa dedicat als distints pobles mallorquins no es pot emetre en llengua castellana. Menys mal que la majoria dels convidats que hi vam participar, vam utilitzar la nostra llengua. Pel demés, un agraïment pel tècnic de l'estudi mòvil: Manolo Coeto, i com no, pels presentadors-coordinadors: Angela Seguí i Ginés José, que es van portar francament bé amb tots noltros.